

1198

USTAWA

z dnia 3 czerwca 2005 r.

o wyłączeniu bezprawności posiadania bez wymaganego pozwolenia lub rejestracji broni lub amunicji przez osoby walczące o suwerenność i niepodległość Polski

Uznając szczególne zasługi dla Polski tych wszystkich obywateli polskich, którzy — nie szczędząc zdrowia i życia, a także z narażeniem się na utratę wolności i na wszelkie represje wobec siebie i najbliższych — walczyli o suwerenność i niepodległość Ojczyzny;

uznając, że dotychczas nie stworzono warunków prawnych, które pozwoliłyby tym osobom w sposób godny i honorowy formalnie zalegalizować przechowywanie przez nie broni lub amunicji, w posiadanie której weszły w związku ze swoim udziałem w walce o suwerenność i niepodległość Polski;

stanowi się, co następuje:

Art. 1. 1. Ustawę stosuje się do osób, które weszły w posiadanie broni lub amunicji w związku ze swoim udziałem w walce o suwerenność i niepodległość Polski, jeżeli udział ten jest określony jako podstawa do nabycia uprawnień kombatanckich w rozumieniu ustawy z dnia 24 stycznia 1991 r. o kombatanтах oraz niektórych osobach będących ofiarami represji wojennych i okresu powojennego (Dz. U. z 2002 r. Nr 42, poz. 371, z późn. zm.¹⁾).

2. W razie śmierci osoby, o której mowa w ust. 1, ustawę stosuje się także do osób jej najbliższych w rozumieniu art. 115 § 11 Kodeksu karnego.

3. Ustawy nie stosuje się do osób, które dopuściły się któregośkolwiek z czynów określonych w art. 21 ust. 2, z zastrzeżeniem ust. 3, ustawy z dnia 24 stycznia 1991 r. o kombatanтах oraz niektórych osobach będących ofiarami represji wojennych i okresu powojennego.

Art. 2. 1. Wyłącza się bezprawność posiadania bez wymaganego pozwolenia lub rejestracji określonej w art. 1 broni lub amunicji, przez osoby wobec których stosuje się ustawę. Wyłączenie dotyczy osób objętych ustawą, które podejmą działania na podstawie ust. 2 lub art. 3 ust. 1 lub 2 — w terminach, które dla tych działań określone są w przepisach niniejszej ustawy.

2. Osoby, wobec których stosuje się ustawę, mogą, w terminie 24 miesięcy od dnia jej wejścia w życie, wystąpić o pozwolenie lub rejestrację tejże broni lub amunicji lub zadysponować nimi w inny sposób na podstawie przepisów ustawy z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji (Dz. U. z 2004 r. Nr 52, poz. 525 i Nr 96, poz. 959).

3. W przypadku podjęcia działań na podstawie ust. 2 przyczyną odmowy wydania pozwolenia lub rejestracji broni lub amunicji nie może być ich dotychczasowe posiadanie bez wymaganego pozwolenia lub rejestracji.

4. W razie wątpliwości, czy udział w walce o suwerenność i niepodległość osoby, o której mowa w art. 1 ust. 1, lub osoby zmarłej, o której mowa w art. 1 ust. 2, stanowi podstawę do nabycia uprawnień kombatanckich — Policja, a w przypadku żołnierzy zawodowych Żandarmeria Wojskowa występują o opinię do Urzędu do Spraw Kombatanтów i Osób Represjonowanych.

Art. 3. 1. Osoby, wobec których stosuje się ustawę, mogą — w terminie 24 miesięcy od dnia jej wejścia w życie lub w terminie 30 dni od dnia uzyskania ostatecznej decyzji o odmowie wydania pozwolenia lub rejestracji określonych w art. 2 ust. 2, jeżeli te decyzje zostały uzyskane w terminie późniejszym niż 23 miesiące od dnia wejścia w życie ustawy — przekazać określoną w art. 1 broń lub amunicję wybranemu przez siebie muzeum w Polsce, które ma prawo do gromadzenia w swoich zbiorach takiej broni lub amunicji. Tak przekazana broń lub amunicja przechodzi na własność tego muzeum.

2. Osoby, wobec których stosuje się ustawę, mogą — w terminie 24 miesięcy od dnia jej wejścia w życie lub w terminie 30 dni od dnia uzyskania ostatecznej decyzji o odmowie wydania pozwolenia lub rejestracji określonej w art. 2 ust. 2, jeżeli te decyzje zostały uzyskane w terminie późniejszym niż 23 miesiące od dnia wejścia w życie ustawy — złożyć określoną w art. 1 broń lub amunicję w jednostce Policji lub Żandarmerii Wojskowej.

3. Otrzymaną, w konsekwencji zastosowania ust. 2, broń lub amunicję Policja lub Żandarmeria Wojskowa niezwłocznie przekazuje wybranemu przez siebie muzeum w Polsce, które ma prawo do gromadzenia w swoich zbiorach takiej broni lub amunicji. Tak przekazana broń lub amunicja przechodzi na własność tego muzeum.

Art. 4. W przypadku gdy — na podstawie ustawy z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji — niezbędne okaże się deponowanie broni lub amunicji będącej przedmiotem niniejszej ustawy, koszty z tym związane ponosi:

- 1) Policja, jeżeli przekazanie broni lub amunicji nastąpiło na podstawie art. 3 ust. 1 ustawy;
- 2) Policja lub Żandarmeria Wojskowa, jeżeli złożenie broni lub amunicji nastąpiło na podstawie art. 3 ust. 2 ustawy;
- 3) osoba, która podjęła działania na podstawie art. 2 ust. 2 ustawy i uzyskała pozwolenie na posiadanie broni lub amunicji lub ją zarejestrowała lub zadysponowała nimi w inny sposób na podstawie przepisów ustawy z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji.

Art. 5. Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 181, poz. 1515, z 2003 r. Nr 72, poz. 658 oraz z 2004 r. Nr 46, poz. 444 i Nr 281, poz. 2779.